

[I. A. Hansen.]

Med Hensyn til det Underændringsforslag, der er stillet af det konservative Mindretal, vil jeg sige, at vi fra vor Side paa ingen Maade tør bestride, at der i høj Grad er Brug for de Poliklinikker, der her er Tale om, men da der ikke har kunnet samles et Flertal for Underændringsforslaget, hvorved det kan blive gennemført i denne Samling, vil jeg anbefale, at man afholder sig fra at stemme ved Afstemningen om det, idet vi fra vor Side ikke ønsker at foregribe noget med Hensyn til den fremtidige Drøftelse.

Pitzner: Det Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget og tiltraadt af Ministeren, kan vi selvfølgelig ogsaa tiltræde med den derved nødvendiggjorte Ændring, der sker i Lovforslagets Titel; det er i Realiteten det, jeg ved første Behandling gjorde mig til Talsmand for, idet jeg sagde, at det vilde vi blankt kunne stemme for. Jeg skal kun udtale min Tilfredshed med, at vi har faaet denne Sag igennem Udvalget, og at der altsaa er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at den kan blive vedtaget i denne Rigsdagssamling.

Naar vi fra vor Side har stillet Underændringsforslag om to nye Paragraffer, er det i Konsekvens dels af mine Udtalelser ved første Behandling, dels af, hvad der er sket i Udvalget, idet jeg, efter at Udvalget har været ude at se Marinehospitalet o. s. v., er blevet yderligere bestyrket i min Overbevisning om min Stillings Rigtighed. Det er min fulde og faste Overbevisning, at uanset, om den højtærede Minister i Henhold til, hvad den ærede Ordfører (Bjerring) nævnte, til Efteraaret vil stille Forslaget igen med de Paragraffer, der er gaaet ud, vil Fornuften sejre, og at det af mig stillede Underændringsforslag vil blive det, som vil blive gennemført. Der er neppe nogen, som har kunnet tvivle om min og mit Partis absolut store Interesse for Poliklinikkerne, og netop ved at stille Underændringsforslaget har jeg villet understrege den. Da Underændringsforslaget imidlertid ikke kan blive gennemført i Folketinget, og da jeg nu har faaet Lejlighed til at stille et Forslag, saaledes som jeg mener det bør være, og da jeg sikkert tror, at Resultatet vil blive det af mig ønskede, vil jeg ikke bidrage til at lægge Sten i Vejen for en bedre Erkendelse i næste Rigsdagssamling hos de Partier, som i Øjeblikket er imod mit Syn, og jeg tillader mig derfor herved at tage Underændringsforslaget tilbage.

Formanden: Det af Mindretallet stillede Underændringsforslag er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Elna Munch: Det har været let i Udvalget at blive enig om, at der bør bygges en psykiatrisk Afdeling; alle har sluttet sig dertil. Løsningen af dette Spørgsmaal bør ikke vente, og der er sikkert heller ikke Uenighed om, at en Ændring i Forholdene vedrørende Poliklinikkerne og den otolaryngologiske Afdeling maa forbedres. Enhver, der har blot det ringeste Kendskab til de Forhold, der virkes under dem, maa indrømme, at der her er en Plet paa vort Hospitalsvæsen. Spørgsmaalet er da blot, hvordan disse Problemer kan løses paa den mest praktiske og dog billigste Maade. Her hører Enigheden op. Det Forslag, som den højtærede Undervisningsminister fremsatte her i Tinget, løste alle disse Problemer paa en virkelig udmærket Maade, og jeg maa meget beklage, at der ikke kunde blive Enighed om at tage dette Forslag som Helhed. Kun den psykiatriske Afdeling kunde samle alle.

Naar jeg ikke har kunnet tiltræde det Forslag, der blev stillet af de ærede konservative Medlemmer — det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Pitzner nu har trukket tilbage —, skønt jeg er ganske klar over, at Poliklinikforholdene maa forbedres, er det, fordi jeg mener, det er en ganske irrationel Løsning. Jeg siger dette, da det ærede Medlem Hr. Pitzner mener, at han til Efteraaret vil tage dette Spørgsmaal op igen. Der kan ikke være Mening i at træffe en saadan Ordning, at man giver ca. en halv Million Kroner ud til et nyt Hospital samtidig med, at man lader et helt Hospital staa tomt. Det er og bliver en utilladelig Ødselhed, og jeg mener, Spørgsmaalet kan løses langt billigere, og dog fuldkommen forsvarligt. Det ærede Medlem Hr. Pitzner hævdede, at Fornuften sikkert vilde sejre. Det tror jeg ogsaa, men hvis Fornuften skal sejre, bliver det ikke det ærede Medlem Hr. Pitzners Forslag, der bliver gennemført.

Samtidig med, at jeg altsaa beklager, at man ikke har villet tiltræde det af den højtærede Minister fremsatte Forslag som Helhed, vil jeg gerne tilføje, at intet jo er saa galt, uden at det er godt for noget. Jeg mener dermed, at da nu Sagen skal tages op paa et nyt Grundlag til Efteraaret, burde man maaske tage under Overvejelse, om man ikke helt kunde undvære Militærhospitaler. Jeg har den Anskuelse,